तस्मात्यज्ञात् सुनिष्ठितायज्ञमात्रनिष्ठानतुकामपराः पूर्वेविनापिफलाभिसंधिसर्वान्कामान्लांतरीयकतयालेभिरे यथोक्तमापस्तंबेन तद्यथाग्नेफलार्थंनिर्मितेच्छायागंधइत्यनूत्पद्येतेएवंधर्मंचर्यमाणमर्थाअ नूत्पद्यंतइतिएतदेवाह अकृष्टेति यथाचकर्षणाभावान्नगवांभुवोभूमिशयानांवाहिंसाभवति अभवन्फलपुष्पवत्यइतिशेषः आशीर्भिर्जगतःशुभानुध्यानेन ॥ १२ ॥ नतेइति यज्ञानांस्वाभाविकत्वादात्मन श्वाऽनाधेयातिशयत्वान्नकर्मणःफलंकर्तरिपश्यंति शंकमानायज्ञेफलमस्तिनवेतिसंदिहानाः ॥ १३ ॥ असाधवः धूर्ताः दांभिकाः सस्मेत्यादिसार्धः अप्रमाणेनकुतर्केणप्रमाणंवेदंअशुभंकुर्यात्सःपापकृतां लोकान्गच्छेत्स्मेत्यन्वयः सचसदैवाकृतप्रज्ञोभवतिनकदाचिदपिमुच्यतइत्यर्थः॥ १४॥ १५॥एवंश्लोकत्रयेणफलाभिसंधिशून्यंकर्मप्रशस्यदांभिककुतार्किकौचनिंदितौइदानींविद्वदभिसंधिमाह कर्तव्यमि ति कर्मेत्युत्तरश्लोकादपकृष्यते कर्मकर्तव्यंनित्यमित्येवकर्तव्यं कुतोनित्यंयतःवैइतिनिश्चितंब्राह्मणोवेदनिष्ठःभयंवेत्ति कर्माकरणेइतिशेषः ब्राह्मणशब्दार्थमाह ब्रह्मेति लोकेऋत्विग्धविर्मंत्राग्न्यादिरूपे णब्रह्मैववर्ततेइतियोवेत्तिकर्तव्यतांकर्तुमर्हतांआत्मनिचयोवर्णाध्यासपूर्वकंकर्तृत्वंचपुनर्नैववेत्तिसब्राह्मणइत्यर्थः कर्तृत्वाभिमानंफलाभिलाषंचत्यक्त्वाकर्मांगेषुब्रह्मदृष्टिंकुर्वाणाअशनपानादाविवस्वरसेनैवक

तस्मात्सुनिष्ठिताःपूर्वेसर्वान्कामांश्चलेभिरे॥ अकृष्टपच्यापृथिवीआशीर्भिर्वीरुधोभवन्॥१२॥ नतेयज्ञेष्वात्मसुवाफलंपश्यंतिकिंचन ॥ शंकमानाःफलंयज्ञे येयजेरन्कथंचन॥ १३॥ जायंतेसाधवोधूर्तालुब्धावित्तप्रयोजनाः॥ सस्मपापकृतांलोकान्गच्छेदशुभकर्मणा ॥ १४ ॥ प्रमाणमप्रमाणेनयःकुर्यादशुभंन रः॥ पापात्मासोऽकृतप्रज्ञःसदैवेहद्विजोत्तम ॥ १५॥ कर्तव्यमितिकर्तव्यंवेत्तिवैब्राह्मणोभयं॥ ब्रह्मैववर्ततेलोकेनैवकर्तव्यतांपुनः ॥ १६॥ विगुणंचपुनःकर्म ज्यायइत्यनुशुश्रुम॥ सर्वभूतोपघातश्चफलभावेचसंयमः॥ १७॥सत्ययज्ञादमयज्ञाअर्थलुब्धार्थतृप्तयः॥ उत्पन्नत्यागिनःसर्वेजनाआसन्नमत्सराः॥१८॥क्षे त्रक्षेत्रज्ञतत्त्वज्ञाःस्वयज्ञपरिनिष्ठिताः॥ ब्राह्मंवेदमधीयंतस्तोषयंत्यपरानपि॥ १९॥

र्माणिकुर्वंतीत्यर्थः ॥१६॥ यदुक्तमतःस्तैन्यंप्रभवतीतिविगुणात्कर्मणोदोषोस्तीतितत्राह विगुणमिति एवंविदोब्राह्मणस्यविगुणमपिकर्मज्यायः तथाचानुशुश्रुमवेदे यदुचैवास्मिन्शव्यंकुर्वंतियदिचनार्चिषमे वाभिसंभवंतीति अंत्येष्ट्यभावेपिविदुषोर्चिरादिगतिरस्त्येवकिमुततत्रांगवैगुण्येइतिश्रुत्यर्थः किंचैवंविदःकर्मणिसर्वैर्भूतैःश्वसूकरादिभिरमेध्यपशुभिरुपघातोपिज्यायान् आत्मानुसंधानहेतुत्वात् नतुमूढस्यसां गमपिकर्मज्यायइतिभावः तथाफलभावेउपघातफलस्यइदंमेकर्मानेनोपघातेननष्टमितिबुद्धिस्तत्सत्त्वेसंयमःप्रायश्चित्तमुक्तंनान्यथा चकारोहेत्वर्थः तथाचाम्नातमैतरेयके तदाहुर्यस्यगार्हपत्याहवनीया वंतरेणानोवारथोवाश्वावाप्रतिपद्येतकातत्रप्रायश्चित्तिरितिनैनन्मनसिकुर्यादित्याहुरात्मन्यस्यहिताभवंतीतितच्चेन्मनसिकुर्वीतमार्हपत्यादविच्छिन्नामुदकधारांहरेत्तंतुंतन्चनूरजसोभानुमन्विहीत्याहवनीयात्सा तत्रप्रायश्चित्तिरिति अनःशकटं एनत्एतत् अस्ययजमानस्य आत्मनिस्वरूपे हियस्मात् तातानिअनआदीनि सुपांसुलुगितिसुपोडादेशः ॥ १७ ॥ एवंविदुषःकर्मयज्ञंप्रशस्ययज्ञांतरमप्याहशिष्टाचार प्रदर्शनमुखेन सत्येति अर्थलुब्धाःपरमपुरुषार्थेलोभवंतःअर्थेषुधनेषुविषयेषुतृप्तिर्येषांते वैराग्यतृप्ताइत्यर्थः परमपुरुषार्थेनैवतृप्ताइतिवा उत्पन्नत्यागिनःश्वस्तनसंपद्दमकुर्वंतः अमत्सराइतिच्छेदः ॥१८॥ स्वयज्ञोयोगः ब्राह्मंवेदंप्रणवं ॥ १९ ॥

Digitized by Google